

FEJÉRMEGYEI NAPLO

Előzetési árak	
Mélyben:	Vidéken:
1 óra 1 K.	1 óra 1.50 K.
3 óra 3 K.	3 óra 4.50 K.
6 óra 6 K.	6 óra 9 K.
12 óra 12 K.	12 óra 18 K.

Megjelenik minden hétköznap este 8 órakor.
Szerkesztőség és Kiadóhivatal:
Szent István-ter. 1.
Egyes szám: 4 fillér.
Hirdetés díjszabás szerint.

Feladás szerkesztő és lapfőigazgató: Baranyay Lajos.

Egybánatos özvegy

lelkének nagy fájdalmát szemléltem. Fuldokló zokogásába hervadt arcának könnyáradása vegyült, inkább nyögte, mint mondotta: *meghalt az egyetlen.*

Úgy szívembe márkolt a fájdalmasan síró hang: *egyetlen.*

Mélységes kegyeletem az édes anyai szent érzések iránt nem engedte, hogy kiereszsem ajkamról a kegyetlen, a kínzó kérdést:

Miért volt egyetlen? Talán azért, mert nem adott, *többet* a jó Isten? Vagy talán azért, mert *saját maga* nem akarta?

Egy egyszerű paraszt aszszony is riva mutatott egy levelet. Azt írta meg benne a hivatalos tudósítást, hogy az ő fia is elesett a harcúterén. Önkegyetlenül is azt kérdeztem, talán *egyetlen* fiú volt?

Nem kérem alássan, ez már az *ötödik*, aki elesett, de *van még négy*, azt az ötöt síratom, a meglevő négyért pedig imádkozom.

És volt valami felséges, igazságtalán érzés ezekben az egyszerű lélekből előtört szavakban.

Van még négy. Vigasz, melynek íráját nem lehetett csepegtetni az egyetlen gyermekből bánatos anya sajnó szívére.

És hány sóhaj törhet fel a szív titkos mélységeinek nagy fenekéről, mikor azt temeti, még ha hősi jelszóval diszitett sirba is, az édes anya, apa, aki nem azért volt egyetlen, vagy második *és utolsó*, mert a Teremtő úgy akarta.

A megtört szív sajnó érzését vonultatom fel erőül az egyke ellen. Nemzetgazdasági, erkölcsi szempontból már nagyon sokszor rámutattunk erre a nagy nemzetölő átkos rendszerre.

Szószekekről társadalmunk sok jelszavának ajkairól elhangzott intő szavai sok helyen a pusztában kiáltónak szavai voltak, néma fülekre, bezárt szívekre találtak.

Vajjon a nagy prédikáció, melyet maga a teremtés Istene tart másfél év óta agyudörgés, világindulás, vérpatakok között, vajjon bele tud-e markolni oda, hova emberi szó eddig hatolni nem tudott? Vajjon az a sok néma fájdalom, az a sok titkos könny, mely azokat az *egyetlenek* senkivel nem pótolható koporsóit kíséri, nemcsak a sírokon, hanem a szívekben is fakaszt-e virágokat? *! Az élet, a többek élete virágait.*

Némán kérдем magamtól, vajjon eljövend-e az az idő, mikor úgy alakul a társadalmi elhelyezkedés, hogy több szív forhat össze a házasságban és több gyermek aranyozhatja be az anya szívét, az apa érzelmét.

Vajjon a háború sok minimindent felnyitogató ereje el-készíti-e azt a sirt, melybe az egyikét mentő orvosi könyvek és receptek lesznek temelve?

Vajjon, vajjon lesz-e ébredés? Szeretném hinni, hogy középosztályunk okos hölgyei félreterezik azt a divatmajmolást, melynek költségei miatt nem mer sok jó érzésű fiatalember nősilni. Vagy ha nősil, hát óvadékkal. Hozományra, gyermekekre nézve egyaránt.

Szeretném hinni, hogy jövő társadalmi életünk gondoskodni arról, hogy *úgy fizesse fix állásu embereit*, hogy azok ne csak házasságot kössenek, hanem családot is alapíthassanak.

Végül szeretném hinni, hogy nemzetünk *orvosi kara* áll első sorban sorompóba és vértót mond a legszentebb front mögött, az édes anya szíve mögött végbemenő nemzetpusztulásnak.

Szeretném hinni, hogy mind-csak így lesznek. Addig is néma érzéssel gondolok a sok *egyetlen* gyermekű édes anyának kínzó szívgyötremeivel telesóhajtott sírok fölé, csendes (de talán kegyetlen!) figyelmeztetésül pedig e szót suttogtatnám a sírdomb virágait lengető szellővel: *Ne öl!*

Spektator.

Leányok a háború után.

— Hozzászólás —

"Nekem az a meggyőződése, hogy az a társadalom, melyben a nő műveltsége egyenlő tokon fog állni a férfi műveltségével, az nemcsak magasabban fog állni, hanem nemesebb és jobb lesz."

Beáthy Zsolt.

Minden eszmét, gondolatot, mely a mostoha elbánásban részesező nőkérdéssel áll kapcsolatban, hálával és köszönettel veszünk. És kétszeres hálával ott, ahol az indolencia merev álláspontjából senki sem érdeklikdök utána.

A megváltozott életviszonyok súlyos terheket rónak a nő vállára, anélkül, hogy a társadalom, amelynek evidens érdeke is megkívánna, ujjmozdítással is jönne segítségére.

A sokat és untalan emlegetett érvelést, a nő gyengébb testi és szellemi erejére történő hivatkozást a világháború rettenetes vérzivatarra elsöpörte. Egy iszonyú világháború szomorúsága kellett ahhoz, hogy tanúsággal szolgáljon, mekkora is mily hatalmas munkaproduktumra van képessége a nőnek. Hány gazdaságot, üzemet, ipari műhelyt, stb. lát el, amelyet azelőtt elképzelhetetlennek tartottak női munkaerővel. *Há a háború elzajlása után statisztikát fognak összeállítani a nők munkás tevékenységéről, micsoda seédító perspektívát nyújt a lenézett, a leicsinyelt energiákról.*

Nemcsak azért kell végreválasztani és komolyan a nőkérdés megoldásához látni társadalmunknak, mivel háború után a férjhezmenés megszűnik egyidőre a leányok nagy átlagánál földi célgyanánt szerepelni és nem is azért, mert önére, becsületes munkájára kell támaszkodnia a jövő kor nőjének, de azért, mert szellemi, fizikai ereje tért keres, működést feltételt, munkaalkalmat minden irányban, mely elmét, kezet foglalkoztatni tudott és tud.

Minden olyan törekvés, mely élet és tetterős energiák lekötésére irányul, jogtalan és nem egyéb zsarnokságnál.

Félre kell tenni minden elvakult okoskodást, rosszindulatot, irigységet, munkaalkalmak föllállításáról, szaporításáról kell gondoskodnunk, nemcsak leányaink, de jövő társadalmunk érdekében is.

Nemcsak olyanfajta munkaalkalmakat értek, mely feltételezi a kiváltságos szellemi adományokkal felruházott egyedeket, mint tiszdem az egyetem minden fakultásának megnyitása, de állami támogatással létesült szakiskolákat, mindenfajta ipari, esetleg iparművészeti szakudás elsajátítására. Hogyan képzelődök el az inasiskolát le-

nyaink számára, akik bizonyára mélyebb és tartalmasabb intelligenciával lépének kiválasztott pályáikra, mely egyébként fiainkra sem ideális állapot. A további munkaalkalmakra nézve pedig teljes egyenjogosultságot a férfinemmel. Hogyan várhatók azt, hogy leányaink ideális kötelességszeretettel állják meg helyüket, ha épen az a pálya elzárt előlük, mely egyéni képességekkel, hajlamokkal leginkább konvenial?

Szeretnek férfaink "elszomorító példákra" hivatkozni, ha egyesek működéseről disszonanciálistapasztalokat szereznek. Nyugalmukra mondvá, tekintsenek körül urali ismerőseiken, kollégáikon, vajjon a hasonló észlelés kizárt-e?

De erről felesleges most a szó. A főokat férfaink ellenszenvének a nőkérdéssel kapcsolatban abban vélem találni, hogy leányainkból hiányzik még ezidő szerint az életnek sikeres küzdelmére jogosító emberi nagy jellem: a lelkes önbizalom, a komoly öntudat. E miatt tartják fenn a megbízhatatlanság ódiúmat.

Sajnos, a tömeg ma még nem tudja ennek ellenkező igazságát rögzíteni a lelkebe, bár kivétel rétegenként már van.

Mint Livia, én is nőnevelésünk passzív természetének jelenségére utalok most. De ematit ne támadjanak skrupulusok, főképen ne olyanok, melyek herékölőnek használhatnának törekvéseinkkel szemben, mert amennyire bámulatos haladást tanúsított a nő szellemének kiművelésében aránylag parányi 4-5 évtized alatt az obscurus vélemények megnyugtatósára, nagyon is hihető, hogy ezt az erős és ékes lelkitudajont is magáévá teszi, tán kevesebb idő alatt. A változott életkörülmények nőnevelésünket ugyis acélosabbá fogják tenni.

Sajnos, nem merül ki társadalmunk kötelezettsége a munkaalkalmak és a fiukéval egyenjogú tanulmányutak megnyitásával, ezután jönne bírói szerepe ama ellenőrzésekben, hogy a nőmunkás hasonló fizetési ellátásban részesül-e, mint a vele ugyanolyan felelősség mellett dolgozó, ugyanazon munkát végző férfi? Mert nem felháborító-e, hogy csak-egyét említsék a tömületen elriasztó példákban, Diósgyőrben plakátokkal toborozt össze a vagyár 120 asszonyt és a szegkövácsműhelyben foglalkoztatja őket — 1:80 K és 2:40 K váltakozó bért mellett, holott a férfi munkás bére bizonyosan 3-szorosa volt ennek még a normális időkben is. Kinek jutassa eszébe a női munkásokat szervezetekbe tömöríteni? Maguk a vezető nők is ehébr mellett szipolyozzák az agyongyórtó munkánzó szel-

lemi és fizikai erejét, — honnan jöhetne a megváltás szelleme?

Mindaddig szomoró és semmi jóval nem kecsegtető sorsnak nézünk elébe, míg illetékes helyen nők föl nem emelhetik óvo szavukat testvér mellett, mert kitoródnak egy alkotmányos ország he-lóta népével?

—szkyné.

Termeljünk hüvelyes veteményeket.

Az idén nagy gondot kell fordítanunk a hüvelyes veteményekre. Bab, borsó, zölden, szárazon egyaránt kitűnő táplálék. Nagy előnyük, hogy már korán, aratás előtt, kerülhetnek piacra, amikor minden fogytán lesz. Lhetőleg már korán vessünk mindkét hüvelyesből és sokat. Városok és ezek közelében, főképp ahol sok sebesült katona van, nagyon kapós lesz, mint főzelék.

A babnak a háború után nagy ára lesz, mert a hosszú ideig fegyverbenálló katonaság részére sok kell, azonkívül a magas gabona és husárak miatt a városban is nagyobb lesz a hüvelyes vetemények fogyasztása.

Kertben, burgonyaföldeken szőlőn, kukorica között, területeken is sok-sok babot termeljünk. Kapásnövények közül kukoricát és burgonyát legalább is annyit termeljünk, mint békés időben. Igyekezzünk sok korai burgonyával minél előbb a piacra jutni.

TÁRCA.

Margit asszony álma.

Még hat hét sem mult el azóta hogy Ottokár, a cseh király viszatért országába s a cseh uraknak fényes követsége jelent meg Béla király udvarában. A cseh király nem győzte bevárni fejedelmi barátjának tiszteletét s a követséget azért indította utnak, hogy megkérdesse, meglágyul-e már szíve a királyi szűznek, a ki iránt olthatatlan szerelmre gyuladt, sikerült-e rábírnai a királyi szülőknek leányukat, hogy a kolostort elhagyja s házasságra lépjen vele.

Az naptól fogva, hogy a cseh királyi vendég átlépte a kolostor küszöbét, szegény Margit asszonynak nem volt többé nyugalma. Alighogy a közös szolozsmák után imáiba ment, avagy másnemű dolgai után látott, föl-zavarták, s a ki a vasablakhoz hirta királyi rokonsága közül, az mind a cseh királyról, érte lán-

Uj megállapítás kell.

A háboru tizenkilenc hónapja alatt gyors tempóban fogyott és drágult meg minden. Hogy csak az élelmiszereknek marad-junk, — hihetetlen magas ár-ra szökött a hús, zsír, szalonna, tej és mindaz, ami a minden-napi táplálkozáshoz szükséges. A kenyér is egy időben megle-hetösen rossz minőségű volt, de aztán megjavult és mégis csak pótolta a többi megfogyott és szertelenül megdrágult élel-micikkeket.

Bár a kenyérfogyasztás abban az arányban növekedett, amilyen arányban fogyott és drágult a többi élelmicikk, mégis jutott annyi, ami által eikerültük a kenyérintéséget.

Most azonban a kenyérben is igen szűkre szabott adagok jutnak. Akinek nem jut húsra, zsírra, tejjre, tojásra és másféle élelmicikkekre, annak a napi 21 deka kenyér, ha egészséges ét-vágya van, nem elégséges. His-szen sokat enni vagy igen jól lakni nem muszáj, de miután sok ételműt a kenyérnek kell pótolnia, — még se él meg egy felnőtt ember hét nap-on át egy kiló kenyérliszit-tel.

A gazdag ember igen, mert nála nem a kenyér a főétel, de a szegény ember, a középorsos ember, a kisember inségét szen-ved. Irtunk pedig erről a ke-nyérfélekről azért, hogy hátha az illetékes körök megtalálnák az orvoslását bármilyen szerény mértékben is.

Háboru.

A nyugati front.

A francia jelentések, amelyek eddig barokoltan beszélték a Ver-dun elleni harcok eseményeiről és letagadtak minden német si-kert és minden francia kudarcot, kezdenek világosabbak len-ni. A legújabb jelentés beismeri már, hogy a németek megve-tették lábukat Douamont faluban. Amikor ezt konstatáljuk, fel kell említenünk a tegnapi hivatalos jelentésnek azt az adatát, hogy a verduni offenzíva eddigi so-rán száztizenöt ágyut és szá-zhatvan gépfegyvert zsákmá-nyoltak a németek.

A tengeri háboru.

A csodás, és titokzatos Mőwe befutott egy német kikötőbe. Az erről szóló flottajelentés a világháboru egyik legnagyobb-obb dokumentuma. Amikor a tengerészeti vezérkar főnöke a Mőwe dicsőségéről beszélt, de büszke szavakkal jelentést tett, ugyanakkor beszámolt a Mőwe hőstetteiről. A legendás hírre emelkedett német hadihajó ellenséges hajók egész sorát semmisítette meg, vagy pedig mint zsákmányt semleges kikötőbe küldte, ahol nemzetközi jog értelmében német birtok-nak kell maradnia. Azonkívül sok foglyot és egy millió marka értékű aranyrudat hozott magá-val.

Keleti hadszíntér.

Illuxt környékén az oroszok robbantásokkal kapcsolatos tá-

madási szándékukat tüzelésünk-ben nem tudták végrehajtani. Ellenséges feliderítő osztagok előretöréseit az arevonalt más pontjain is visszautasítottuk.

A jótékonykodó hiuságot nem teljesítik.

Az elpusztult kárpáti falvak felépítésére nemcsak az ál-do-zatkész magyar publikum aján-lotta föl páratlan bőkezűség-gel nélkülözhető pénzt, ha-nem szövetségeseinktől is egyre érkeznek e célra tekin-télyes adományok.

A nagyobb összegek ado-mányozói azt szerették volna, hogy az újraépülő városokat és falvakat örök emlékül va-lami általuk meghatározott névről kereszteljük el, egyle-tek, társulatok régi nevek he-lyett újakat proponálnak; a németek és osztrákok is azt óhajtanák, hogy néhány kár-páti falu neve a szövetségi hűséget hirdesse. Ilyen körül-mények között állott elő az az érdekes helyzet, hogy eddig már több nevet indítványoz-tak a Kárpáti Falvakat Felé-pítő Bizottsághoz beküldött összegek adományozói, mint

golg szerelméről, a házasság jó-voltáról s arról beszélt neki, mily áldás lesz az országnak, ha nem tölti el egész életét a kolostorban, hanem a szomszéd ország hatalmas uralkodójának felesége lesz.

Hatalmával, a mellyel ennek szíve fölött uralkodik, így a cseh király minden cselekedetét Ma-gyarország javára fordítja, mely mint hazájának hű leánya oly ra-jongó szeretettel csüng s mely-nek így idegenben is védőangyala lesz.

Margit asszony szívére nézve gyilkos szó volt az ilyenmű be-szédék minden szava. Szeretettel csüngött az országon, a melynek apja királya volt, szívében viselte sorsát s életét is föláldozza volna javáért. Am valahányszor fejét telebeszélék s ő a halottakról gondolkodva csendes magányába vonult tudatára ébredt annak, hogy jóval mérhetlenebb módon használ az országnak azzal, ha példát nyújt leányainak az istenes életben, mint ha a gyöngédebb szívűeket és jámborokat megbot-ránoztatva, leveti apáca köntösét,

itt hagyja apácátársait, a kik jórészt csak az ő kedvéért hozat-tak e kolostorba s talán csak addig dicsérik itt Istenet, a mig az ő jelenléte, avagy tiszta em-léke együtt tartja őket.

Tizennyolc esztendő volt; de szüntelenül ezeket tanulván s ró-luk elmélkedvén, egész mivoltát áthatották a hit fontoságai igazsá-gai. Ismertéék az örök tisz-taságnak, a melyet Istenének fo-gadótt s bármily keveset hallott róla, tudta, hogy a világban az emberi szenvedelem hatalma ugy is-kelletlenül nagyobb s hogy a szenvedelmek nyomában lelki szenvedés jár s romlás.

Az ő szíve ment volt ettől s mentől erősebben gyötörte ön-magát, a mennyei békeesség, mely keblét betöltötte, annál nagyobb lett. S most itt hagyjon mindent a mihez szíve forrt s martaletkál dobja magát annak, a mit meg-vetett. Azonfölül kétségessé tegye a mennyei jutalmat, a melynek elnyeréséről lelke egész hevével biztos volt, avagy eljásza földi érdek kedvéért, a melynek esz-közéül övéi önzésüket annak

tudatára sem ébredve, kiszemel-ték.

Margit asszony fölajdult a mi-dőn mindez keresztült cikázott a fején s a midőn apácátársai kö-zül is akadt, a ki a házasságra biztatta, Olimpiász asszony pe-dig szintén azon buzgólkodott, hogy a kolostorból való távozásra bírja, a királyi szűz angyali türel-mének vége szakadt s szemre-hányó hangon fakadt ki:

— Tudjátok meg, hogy inkább elszenvedem, hogy megátokzo-zanak, mintsem professzium ellené-ben tegyek. S ha szüleim tovább bántanak e házassággal, temet-szem orromat és ajkamat, hogy undor nélkül a cseh király se te-kintsem reám. Mondjátok meg szüleimnek, hogy inkább metél-jenek darabokra, semmint hogy hitemet megszegjem . . .

A cseh követség jöttének nyo-mában Béla király még egy utolsó próbát tett, hogy leányát állhatóságában megingassa. S egy reggel Marcellusy atya, a provinciális hivatta maga elé Margit asszonyt, a káptalan házába, a hol a priorissa, Olimpiász asz-

SÖVEGJARTÓ vászonáruhaza. Barátok épülete.

Nagy választék

fehér és színes barchetok karton, schiffon és damasztból. Kü-lönféle vásznak, törölközők, abrosz, lepedők és zsebkendők-ből. Ágy- és asztalterítők, szőnyeg- és matracszövetekből.

OLCSÓ

szabott árak.

amennyi kárpáti falu elpusztult, (pedig ez a szám se csekély.)

Most megbízható helyről arról értesültünk, hogy a kormány, nagyon helyesen, nem fogja engedni az új kárpáti falvakat elkeresztelni, mert nem akarják, hogy történelmi nevek megsemmisüljenek és a „régidicsőség” emlékei eltűnjenek. Így is kell.

Rokkantak és a vasuti elárúsító bódék.

A vasut elvül mondotta ki, hogy elsősorban is rokkantakat alkalmaz olyan állásoknál, amelyeket rokkant betölthet. Az állam is nagyon helyesen ezt fogadta el elvnek.

Vannak a vasuttal kapcsolatosan intézmények, melyeknél ezen elvnek szigorú megtartását a vasutak igazgatósága megkövetelhetné. Az állomásokon levő árusító bódékban egészséges, fiatal nők helyett rokkantakat alkalmazhatnának, kivéve azt az esetet, ha ez az alkalmazott, a rokkant, munkaképtelenné lett harcos családjának tagja.

Ezen esetben nem bántó az elv mellőzése, más esetben azonban a magyar közönség szeme szívesebben látna az elárúsító bódékban félkezi vagy sánta rokkant katonát, akinek így a megélhetése biztosítva van.

Ujságot, könyvet, szivart,

szony s Margaréta asszony, a király leányának unokahuga is megjelent.

— Atyám, szólította meg Margit asszony a dominikánus barátot, látván mily komolyan viselkedik s mily komoly a mögötte álló három apácza is. Csak nem hivattál te is avégből, hogy a házasságról beszélj?

— Azért küldött atyád, az én uralom királyom, felelt komolyan a barát — s anyád az én királyné asszonyom. Engedelmeskedjél szüleidnek, gyermekem ez örömet szerel ezzel Istennek is. — Sokkal fiatalabb voltál még amidőn egyszerű professziót tettél semminthogy Isten számon kérne, ha itt hagyod a kolostort. Te pedig azzal, hogy szüleid kedvéért rászámod magad az áldozatra, amelyről immár az egész ország tudja, hogy lelkedből irtózol tőle, oly lényeg példát adsz ez ország fiainak s leányainak az engedelmisségben, hogy ez ragyogni fog amíg a világ fennáll s amíg benne csak egy magyar is él.

— Uram Jézus! sóhajtott föl zokogva Margit asszony. Farkast rendeltél bárányaid őrzőjéül! Majd észrevevén, mint merszti tá Marcellusz atya neheztlenséggel szemét bocsánatot kért tőle s elhalgatott.

(Vége köv.)

gyümölcsöt ilyen rokkant katonák árusítanának a vasutak perronjaira felállított bódékban. Ide nem kell befektetés, nem kell biztosítás s a félkezi, vagy féllábú rokkant csak úgy kiszolgálhatná a közönséget, mint a mostaniak.

Előleg a hadisegélyre.

A honvédelmi miniszter rendeletet adott ki, a hadisegélyezés ügyében. A rendelet értelmében az olyan esetben, mikor valakinek huzamosabb ideig folyósították a hadisegélyt, erről azonban a segélyzett nem tudott, a segélyt levonni nem szabad. A miniszteri rendelet azokra az esetekre vonatkozik, amikor az illető, aki után a segélyt folyósították, meghalt. A halálesetről azonban a hozzátartozók egyáltalán nem tudtak semmit.

Az esetben azonban, ha a segélyt élvezők tudtak az elesésről, vagy eltűnésről, de ezt a körülményt szándékosan nem jelentették be, a segélyt le kell vonni. Érdekes újítást is tartalmaz a rendelet. A városnak jogában áll még a végleges nyugdíj folyósítása előtt előlegét adni a segélyezendőknek. Az előleg nagyságának akkorának kell lenni, hogy abból a segélyezendők megélhetése biztosítva legyen.

Az előleg azonban annak idején le kell vonni a nyugdíjból.

HIREK.

— Nagybőjtűi szentbeszédék. A székesegyházban a nagybőjtűi szentbeszédeket vasárnaponként délután Magdics István kanonok fogja tartani.

— Katonai előléptetések. Dr. Kenessey Gyula 69. gyalogezredbeli tartalékos hadnagy főhadnaggyá, Szentes Pál 69. gyalogezredbeli tartalékos zászlós hadnaggyá léptek elő.

— Katonai kitüntetés. Dr. Frankl Pál V. 17. népfelkelő zászlóaljnál beosztott népfelkelő főhadnagy a legfelső dicsérelő elismerésben részesült.

— Kik fogják a rekvirálást végezni? Ismeretes azon kormányrendelet, amely szerint mindezt egyes lakónak gabonakészletét felkutatják s a feleslegeset elrekvirálják. Ezen nagyfontosságú hazafias munkára Székesfehérvárott a a törvényhatóság tagjai és az ügyvédek fogják felkérni. Ezen ügyben ma délután lesz értekezlet a városházán. Ha a meghívottak nem volnának hajlandók a rekvirálás elvégzésére, gyanakkor hivatalból rendelik ki őket.

— Dr. Prohászka Ottokár hadiárvaházra. A hercegfalvai kiegészítő hadikórház feloszlott s a berendezést a hadiárvaház céljaira eladták, amelyből 7641 korona folyt be. Az összeget dr. Kerbó Lászlóné a Fejérmegyei Naplóhoz küldte meg. Reichard András tábortól elkész 20 kor. Baumgartner Józsefné 2 kor. adományozott.

— A főreáliskola ünnepélye. A főreáliskola önképző köre jó sikerült ünnepséget rendezett szombaton délután hadijótékonycélra. Az ünnepélyen előkelő közönség jelent meg, ott láttuk dr. Prohászka Ottokár megyéspüspököt, Scherich Antalt és Rác Endre kanonokokat, Mátrai Rudolf főgimnáziumi igazgatót stb. Az ünnepély sikerét nagyban emelte a kitűnő ének, amelyben Jámber Zsigmond énektanár szaktudását dicséret. Az ünnepi beszédet Hartmann Sándor ifjúsági elők tartotta. Az önképzőkör több növendéke sikerült szavazatokat és melódramát adott elő.

— Dollarörökösök. Megirtuk, hogy valami Bőznek örökösét keresik, aki a tengerentúl elhalt és 100.000 dollárt és egyéb ingóságát hagyott hátra. Már eddig többen jelentkeztek, akik részt tartanak a nem megvetendő örökségre, most újabb is jelentkeztek. Az egyik Köpeczi Bőz József fővárosi rendőrkapitány, akinek levele szerint a legközelebbi lezármazott ő, illetve az atyja. A család ősi fészke Köpecz volt, ahonnan azonban már az egész család elszármazott. Borsósberényből pedig Boncz Béla jelentkezett. Pátkán is van egy Bőz János nevezetű. Szóval most már elég sok örökös van, s nem kis dolog vár a vármegyére, amíg kitudó, hogy kiknek van jusuk a jushoz.

— Hősi halál. Müller Ferenc móri bérkocsis, 69-ik gyalogezredbeli póttartalékos a harcúterem kapott betegsége következtében 1915. évi május 1-én a rosadowi kórházban meghalt. — Schmidt György móri földműves, 69-ik gyalogezredbeli címzetes tizedes a Dolinánál vívott csatában hősi halált halt.

— Növendékhangverseny. A székesfehérvári zeneiskola a szokott kitűnő sikerrel tartotta vasárnap délután előkelő közönség jelenlétében a XIV. növendékhangversenyét, amelyen az összes szereplő tanítványok precíz és nagy haladásáról tanuskodó játékkal újabb elismerést szereztek az intézet kitűnő tanárai karának Vasárnap a következő növendékek mutattak be a közönség tapsaitól honorálva, játékaikat: Rosenberg Pál, Lukáts Lajos, Simon Zsuzsika, Wertheim Klára, Binder Béla, Keserű Béla, Pollák Mariska, Erdős László, Kunos Kornél, Székely Erzsike, Rechnitzer Ilona, Deutsch Miklós, Hirschenstein György, Vas Endre, Szócs István, Elek Endre, Balassa Erzsébet, Kolbe Márta.

— Tejhamisításért. A tejhamisítási szezon ismét kezdődik. A rendőrség legutóbb a következőket büntette meg manipulációért: Szabó Ferencné (Sűrince-utca 52 sz.) 80 kor. vagy 5 napra, Lendvai Györgyné (Forgó-utca 15. sz.) 80 kor. vagy 5 napra, Hegedűs Mihályné (Zámoly-utca 21. sz.) 50 kor. vagy 3 napra.

— Estély a bolgár vöröskereszt javára. Folyó hó 18-án a bolgár vöröskereszt részére a színházban estélyt rendeznek, amely alkalommal Vörösmarty Áldozatát fogják előadni. Az előadást Phillip István főgimnáziumi tanár prólogja fogja bevezetni, amely után Strausz Adolf zeneakadémiai tanár foglaltatást tartani. Az előadásra meghívták a bolgár főkonzult is.

— Városi nyugdíjszabályrendelet. Székesfehérvár tanácsa tegnap foglalkozott a nyugdíjszabályrendelettel, amelyet az egyes szakközvetítők megtárgyalása szerint fogadott el. A szabályrendelettel rendkívül közgyűlés fog foglalkozni.

— Számiaszállék. Lutor Ferenc lakatos iparos a szokásos számla százalékát, 6 kor. a Fejérmegyei Naplónak beküldte egy később meghatározandó jótékony célra.

— Sütődíjak. Tiszteit Szerkesztő ur! Ne haragudjék, de én gyakran fogom zaklatni leveleimmel. Hallgasson csak ide Szerkesztő ur! Harminchat fillért kell fizetnem egy darab kenyér megvásárlásáért. Mikor harminc fillérre emeltek fel a sütés díját, elkéserekesedésem kifakadtam a sütő ur előtt, aki azzal magyarázta a felemelést, hogy most érkezett egy vagon fa, annak árát is emelték. Megvizsgáltam azt a némi-képen. Sovány vigasz ugyan arra, akinek süttetni kell no, de hát. Egy hét múlva már harminchat lett. Nyagot bámultam. Hát egy hét alatt elfogyott a vagon fája? Ujjabb vaggonnal érkezett? Az megint drágább lett? Szerettem volna megkérdeznit, de nem kérdeztem. Mit keserítsem magam még jobban. Vasárnap feleségen azt a Luxust engedte meg, hogy pogácsát készített. Ötven fillért fizetett a sütésért. Hát mit mondjak? Talán a péknek is igazga van. Mindenkinék igazga van, csak nekünk nem, kétségbeesett fogyasztóknak. Tisztelettel Dr. Elkéserevés.

— Marólugot ivott. Egy beteges asszony akarta eldobni magát az életet, s tegnap marólugot ivott. Szigeti Mórné régebbi idő óta ideg-bajban szenved, s elkéserekesedésben marólughoz nyúlt. Súlyos belső sérülésével a Szent György kórházba szállították.

Hushagyó kedden, a hó 7-én

három előadás:
5, 7 és 9 órakor.

A szerelem örültje.

Apacs dráma 3 felvonásban.

A végzetes próba.

Társadalmi színmű 3 felv.

Frici, az ügyes pincér, hum.

Box mérkőzés, sport-kép.

Rendes helyárak.

